

## Arrest

nr. 315 051 van 18 oktober 2024  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS  
Kortrijksesteenweg 641  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>de</sup> KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 26 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 6 mei 2024 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat B. VRIJENS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***A. Feitenrelaas***

*U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het dorp Kot Darran nabij Sambrial, in het district Sialkot van de provincie Punjab in Pakistan. U bent randhawa van origine en bent een soennitisch moslim. U had een verboden liefdesrelatie met K.(...), een buurmeisje van uw dorp. Jullie hadden voornamelijk telefonisch contact en werden op een dag aan de telefoon betrapt door haar moeder. K.(...)s broers kwamen de volgende dag naar uw thuis om te vragen of u diegene was die met K.(...) belde. U bekende en werd vervolgens geslagen. In november of december 2016 was u samen met uw neef op weg naar uw paternale oom. Jullie werden in elkaar geslagen door vier of vijf familieleden van K.(...) en moesten*

hierna twee of drie dagen in het ziekenhuis verblijven. Uw vader diende een klacht in bij de politie in naam van u en uw neef, maar de politie ondernam niets omdat K.(...)s familie rijk was. De familie van K.(...) bleef u lastig vallen, u bedreigen en u slaan. U kon nauwelijks naar buiten gaan en werd verteld dat u de plaats moest verlaten, anders zouden ze u vermoorden. Een tot twee jaar later was de situatie nog steeds niet verbeterd en besloot u om Pakistan te verlaten. In oktober, november of december 2019 verliet u uiteindelijk Pakistan en reisde u via Iran en Turkije naar Griekenland. Daar nam u het vliegtuig naar Italië, waarna u verder het vliegtuig nam naar Frankrijk. U kwam aan in België op 27 november 2022 en diende op 6 december 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende originele stukken neer: de FIR (First Information Report) ingediend door uw vader, een taalcertificaat Nederlands van CVO Groeipunt, een inschrijvingsformulier van CVO Groeipunt voor het schooljaar 2023-2024, twee aanbevelingsbrieven van medewerkers van Novotel Gent Centrum, een arbeidsovereenkomst en loonfiches van Novotel Gent centrum.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

**Allereerst legde u ter staving van uw identiteit geen enkel document neer.** Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, d.d. 10 februari 2023, punt 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van deze documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit zo goed mogelijk te staven. Op wel zeer stereotiepe wijze stelde u dat uw identiteitskaart en paspoort werden ingehouden door de smokkelaar in Frankrijk. Echter heeft u nagelaten het verlies van deze identiteitsdocumenten ooit aan te geven bij eender welke autoriteit, waardoor dit niets meer dan een blote bewering is (NPO, d.d. 29 februari 2024, p. 4). Het lijkt er dan ook op dat u bewust eventuele identiteitsdocumenten achterhoudt daar de inhoud mogelijks niet zou stroken met uw eigen verklaringen. Het ontbreken van een geldig en origineel identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

**Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaarde u dat u niet naar Pakistan kan terugkeren omdat u vreest vermoord te worden door de familie van K.(...).** U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.

Als aanleiding van uw problemen verwees u naar uw voorgehouden verboden relatie met uw buurmeisje K.(...). U bleef echter in gebreke deze relatie alsook de daaropvolgende problemen aannemelijk te maken daar uw verklaring hieromtrent getekend zijn door een aanzienlijke graad van ongeloofwaardigheid. Te beginnen met het feit dat u nauwelijks iets over K.(...) en jullie voorgehouden relatie kon vertellen. Hoewel u meermaals de kans werd geboden om over K.(...) te vertellen, was u niet in staat toereikende en overtuigende antwoorden te bieden (NPO, p. 7-9). Zo werd u bijvoorbeeld gevraagd om over K.(...) te vertellen en kwam u niet verder dan: "Ze was heel mooi, ze was ook groot. Ze ging naar school. Wat moet ik nog zeggen?". Vreemd genoeg kon u niet eens met zekerheid haar achternaam vertellen, "Akhbar denk ik". Noch kende u de naam van haar moeder. U gevraagd wat u zo leuk vond aan K.(...), verklaarde u beknopt en allerm minst doorleefd dat ze groot en mooi was, en dat ze zeer leuk praatte (NPO, p. 9). Dat u niet bij machte was spontaan of enigszins doorleefd te vertellen over K.(...), doet afbreuk aan uw beweerd relatie met haar. Over jullie contact en ontmoetingen kon u evenmin doorleefd vertellen. U gevraagd hoe u K.(...) had leren kennen, stelde u vaag: "We woonden in hetzelfde dorp. We keken naar elkaar enzovoort" (NPO, p. 8). Ook in uw daaropvolgende verklaringen bleef u uiterst vaag en kon u weinig concrete of duidelijke informatie aanreiken (NPO, p. 8-9). Toen u gevraagd werd wanneer en hoe jullie uiteindelijk een koppel geworden zijn, antwoordde u ontwijkend dat jullie veel met elkaar praatten, elkaar graag zagen en 'de intenties' hadden (NPO, p. 9). Voorts was u niet in staat duidelijke verklaringen af te leggen met betrekking tot jullie telefonische contacten en/of ontmoetingen. Zo stelde u een keer dat u K.(...) slechts een of twee keer

ontmoet had, terwijl u niet veel later dan weer verklaarde dat er twee of drie ontmoetingen geweest zouden zijn (NPO, p. 9). Jullie zouden vooral telefonisch contact hebben gehad, al kon u niet veel vertellen over wat jullie dan zoal praatten. "Het waren gesprekken als koppels. Wat kan ik nog meer zeggen" (NPO, p. 9). Daar u steeds vage en oppervlakkige verklaringen aflegde met betrekking tot uw contact met K.(...), en aldus in gebreke bleef een duidelijk zicht te geven op jullie beweerde relatie, wordt deze volkomen ongeloofwaardig geacht.

Aan de problemen die hieruit zouden voortvloeien kan bijgevolg nog minder geloof worden gehecht. Gevraagd wanneer jullie voorgehouden relatie ontdekt werd, kon u dit niet beter situeren dan "ongeveer 1,5 jaar later", hetgeen eerder vaag is (NPO, p. 11). U beweerde dat de broers van K.(...) de dag na de ontdekking naar uw thuis kwamen en u vroegen of u de persoon was met wie K.(...) belde. U zou vreemd genoeg gewoonweg bekend hebben (NPO, p. 11). Vervolgens zou u in november of december 2016 samen met uw neef in elkaar geslagen geweest zijn door een aantal familieleden van K.(...). Eerst stelde u dat het om drie of vier personen ging (NPO, p. 6), waarna u uw verklaringen veranderde en meende dat het vier of vijf personen waren (NPO, p. 12). Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het tijdstip van deze aanval. Zo stelde u ten aanzien van de DVZ nog dat de aanval zou plaatsgevonden hebben in het jaar 2018 (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat het in 2016 was. Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn vernietigend voor uw oprechtheid en de geloofwaardigheid van uw relaas. Uw vader diende na deze aanval een klacht in bij de politie. U legde de originele FIR neer. Echter werd stelde het Commissariaat-generaal andermaal een tegenstrijdigheid vast, waardoor de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen nog verder wordt teniet gedaan. Immers dateert de aanklacht van 21 september 2016 (zie stuk nr. 1), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u in november of december 2016 aangevallen zou geweest zijn. U gevraagd om over de FIR te vertellen, antwoordde u ontwijkend dat alles in het document staat (NPO, p. 6). Dat u niet in staat was enigszins concrete informatie aan te reiken met betrekking tot de inhoud van de FIR, is geenszins ernstig en is andermaal nefast voor uw geloofwaardigheid. Hoe dan ook wordt nog opgemerkt dat u nog verschillende jaren in uw dorp verbleef en pas in oktober, november of december 2019 Pakistan zou verlaten hebben. Nochtans meende u dat de familie van K.(...) u bedreigd had te vermoorden (NPO, p. 7). U gevraagd waarom ze u nog niet vermoord hadden terwijl ze daar al die jaren meermaals de kans toe hadden, stelde u dit zelf niet te weten (NPO, p. 14). Bovenstaande verklaringen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondergraven uw geloofwaardigheid compleet. Bovendien berusten bovengenoemde bedreigingen en belagingen slechts op blote beweringen die u op geen enkele manier hard maakte. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u uw voorgehouden 'verboden' relatie met K.(...) niet aannemelijk gemaakt, noch de beweerde problemen die hieruit voortvloeiden.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliert in de landen die u passeerde en zelfs enkele jaren zou in verblijven (zoals Griekenland) en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging. Een dergelijke laattijdigheid valt niet te rijmen met het koesteren van een gegronde vrees om vervolging.

**Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.**

Tot slot zijn de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Wat betreft het taalcertificaat Nederlands van CVO Groeipunt, het inschrijvingsformulier van CVO Groeipunt voor het schooljaar 2023-2024, de twee aanbevelingsbrieven van medewerkers van Novotel Gent Centrum, de arbeidsovereenkomst en loonfiches van Novotel Gent centrum wordt opgemerkt dat deze geen enkele wijze betrekking hebben op uw voorgehouden relaas in Pakistan. U immers gevraagd wat u met deze documenten wenste aan te tonen, stelde u dat u een goed persoon bent, geen last bent voor de staat en ook probeert om uw studies verder te zetten (NPO, p. 6). Wat betreft de door u neergelegde FIR, wordt nog opgemerkt dat de authenticiteit ervan wordt teniet gedaan omwille van uw tegenstrijdige verklaring alsook uw gebrek aan kennis hieromtrent (supra). Bovendien staft de inhoud ervan geenszins uw voorgehouden relatie met K.(...), daar er met geen enkel woord gerept wordt over de reden van het ontstaan van de vechtpartij. Hoe dan ook blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier ook nog eens dat allerhande

Pakistaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_pakistan\\_security\\_situation\\_20230228.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf)) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de volgende schending aan: *“van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel.”* Volgens verzoeker is er ook sprake van een manifeste beoordelingsfout.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

*“Er dient te worden vastgesteld dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.(...)”*

***Wat betreft uw vrees voor vervolging, verklaarde u dat u niet naar Pakistan kan terugkeren omdat u vreest vermoord te worden door de familie van K.(...). U bent er evenwel niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u hierdoor een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren, om onderstaande redenen.***

*Als aanleiding van uw problemen verwees u naar uw voorgehouden verboden relatie met uw buurmeisje K.(...). U bleef echter in gebreke deze relatie alsook de daaropvolgende problemen aannemelijk te maken daar uw verklaring hieromtrent getekend zijn door een aanzienlijke graad van ongeloofwaardigheid. Te beginnen met het feit dat u nauwelijks iets over K.(...) en jullie voorgehouden relatie kon vertellen. Hoewel u meermaals de kans werd geboden om over K.(...) te vertellen, was u niet in staat toereikende en overtuigende antwoorden te bieden (NPO, p. 7-9). Zo werd u bijvoorbeeld gevraagd om over K.(...) te vertellen en kwam u niet verder dan: “Ze was heel mooi, ze was ook groot. Ze ging naar school. Wat moet ik nog zeggen?”. Vreemd genoeg kon u niet eens met zekerheid haar achternaam vertellen, “Akhbar denk ik”. Noch kende u de naam van haar moeder. U gevraagd wat u zo leuk vond aan K.(...), verklaarde u beknopt en allerm minst doorleefd dat ze groot en mooi was, en dat ze zeer leuk praatte (NPO, p. 9). Dat u niet bij machte was spontaan of enigszins doorleefd te vertellen over K.(...), doet afbreuk aan uw beweerde relatie met haar. Over jullie contact en ontmoetingen kon u evenmin doorleefd vertellen. U gevraagd hoe u K.(...) had leren kennen, stelde u vaag: “We woonden in hetzelfde dorp. We keken naar elkaar enzovoort” (NPO, p. 8). Ook in uw daaropvolgende verklaringen bleef u uiterst vaag en kon u weinig concrete of duidelijke informatie aanreiken (NPO, p. 8-9). Toen u gevraagd werd wanneer en hoe jullie uiteindelijk een koppel geworden zijn, antwoordde u ontwijkend dat jullie veel met elkaar praatten, elkaar graag zagen en ‘de intenties’ hadden (NPO, p. 9). Voorts was u niet in staat duidelijke verklaringen af te leggen met betrekking tot jullie telefonische contacten en/of ontmoetingen. Zo stelde u een keer dat u K.(...) slechts een of twee keer ontmoet had, terwijl u niet veel later dan weer verklaarde dat er twee of drie ontmoetingen geweest zouden*

*zijn (NPO, p. 9). Jullie zouden vooral telefonisch contact hebben gehad, al kon u niet veel vertellen over wat jullie dan zoal praatten. "Het waren gesprekken als koppels. Wat kan ik nog meer zeggen" (NPO, p. 9). Daar u steeds vage en oppervlakkige verklaringen aflegde met betrekking tot uw contact met K.(...), en aldus in gebreke bleef een duidelijk zicht te geven op jullie beweerde relatie, wordt deze volkomen ongeloofwaardig geacht.*

*Aan de problemen die hieruit zouden voortvloeien kan bijgevolg nog minder geloof worden gehecht. Gevraagd wanneer jullie voorgehouden relatie ontdekt werd, kon u dit niet beter situeren dan "ongeveer 1,5 jaar later", hetgeen eerder vaag is (NPO, p. 11). U beweerde dat de broers van K.(...) de dag na de ontdekking naar uw thuis kwamen en u vroegen of u de persoon was met wie K.(...) belde. U zou vreemd genoeg gewoonweg bekend hebben (NPO, p. 11). Vervolgens zou u in november of december 2016 samen met uw neef in elkaar geslagen geweest zijn door een aantal familieleden van K.(...). Eerst stelde u dat het om drie of vier personen ging (NPO, p. 6), waarna u uw verklaringen veranderde en meende dat het vier of vijf personen waren (NPO, p. 12). Ook legde u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot het tijdstip van deze aanval. Zo stelde u ten aanzien van de DVZ nog dat de aanval zou plaatsgevonden hebben in het jaar 2018 (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal verklaarde dat het in 2016 was. Bovenstaande tegenstrijdigheden zijn vernietigend voor uw oprechtheid en de geloofwaardigheid van uw relaas. Uw vader diende na deze aanval een klacht in bij de politie. U legde de originele FIR neer. Echter werd stelde het Commissariaat-generaal andermaal een tegenstrijdigheid vast, waardoor de geloofwaardigheid van de voorgehouden problemen nog verder wordt teniet gedaan. Immers dateert de aanklacht van 21 september 2016 (zie stuk nr. 1), terwijl u tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat u in november of december 2016 aangevallen zou geweest zijn. U gevraagd om over de FIR te vertellen, antwoordde u ontwijkend dat alles in het document staat (NPO, p. 6). Dat u niet in staat was enigszins concrete informatie aan te reiken met betrekking tot de inhoud van de FIR, is geenszins ernstig en is andermaal nefast voor uw geloofwaardigheid. Hoe dan ook wordt nog opgemerkt dat u nog verschillende jaren in uw dorp verbleef en pas in oktober, november of december 2019 Pakistan zou verlaten hebben. Nochtans meende u dat de familie van K.(...) u bedreigd had te vermoorden (NPO, p. 7). U gevraagd waarom ze u nog niet vermoord hadden terwijl ze daar al die jaren meermaals de kans toe hadden, stelde u dit zelf niet te weten (NPO, p. 14). Bovenstaande verklaringen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondergraven uw geloofwaardigheid compleet. Bovendien berusten bovengenoemde bedreigingen en belagingen slechts op blote beweringen die u op geen enkele manier hard maakte. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, heeft u uw voorgehouden 'verboden' relatie met K.(...) niet aannemelijk gemaakt, noch de beweerde problemen die hieruit voortvloeiden.(...)*

**Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.**

*Tot slot zijn de door u neergelegde stukken ter staving van uw asielrelaas niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben slechts een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een in casu ongeloofwaardig relaas herstellen. Wat betreft het taalcertificaat Nederlands van CVO Groeipunt, het inschrijvingsformulier van CVO Groeipunt voor het schooljaar 2023-2024, de twee aanbevelingsbrieven van medewerkers van Novotel Gent Centrum, de arbeidsovereenkomst en loonfiches van Novotel Gent centrum wordt opgemerkt dat deze geen enkele wijze betrekking hebben op uw voorgehouden relaas in Pakistan. U immers gevraagd wat u met deze documenten wenste aan te tonen, stelde u dat u een goed persoon bent, geen last bent voor de staat en ook probeert om uw studies verder te zetten (NPO, p. 6). Wat betreft de door u neergelegde FIR, wordt nog opgemerkt dat de authenticiteit ervan wordt teniet gedaan omwille van uw tegenstrijdige verklaring alsook uw gebrek aan kennis hieromtrent (supra). Bovendien staft de inhoud ervan geenszins uw voorgehouden relatie met K.(...), daar er met geen enkel woord gerept wordt over de reden van het ontstaan van de vechtpartij. Hoe dan ook blijkt uit de beschikbare informatie toegevoegd aan het administratief dossier ook nog eens dat allerhande Pakistaanse documenten gezien de hoge graad van corruptie eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde an sich eerder relatief is.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **COI Focus Pakistan: Security situation** van 28 februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_pakistan\\_security\\_situation\\_20230228.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf)) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel*

hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de Taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Punjab. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de bovenstaande motivering, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Verzoeker meent dat verwerende partij zijn dossier geenszins op een zorgvuldige wijze heeft onderzocht daar er geen rekening werd gehouden met zijn gevoeligheden en mentale toestand. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker dit op geen enkele wijze concreet uitwerkt. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt niet dat er in zijn hoofde bepaalde gevoeligheden zijn en/of een specifieke mentale toestand die nadere aandacht vergt. Verzoeker brengt naast deze algemene bewering geen enkel concreet element naar voor.

Waar verzoeker de vaststellingen rond zijn relatie met K. tracht te verklaren door erop te wijzen dat dit van tien jaar geleden dateert en hij hierdoor heel wat problemen heeft gehad en traumatische zaken heeft meegemaakt, en zijn gevoelens hierdoor helemaal verdwenen zijn, overtuigt hij niet.

Van een asielzoeker mag evenwel worden verwacht dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een doorleefde, gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. In dit opzicht kan evenzeer van verzoeker worden verwacht dat hij over de relatie met K. en de problemen die hieruit zijn ontstaan eenduidige en doorleefde verklaringen aflegt. Het is net omwille van de vermeende relatie met K. dat verzoeker de beweerde problemen heeft gekend en het land van herkomst heeft moeten verlaten, waardoor er net dan van hem kan verwacht worden hierover coherente en doorleefde verklaringen af te kunnen leggen. Het argument dat zijn gevoelens ten aanzien van K. ondertussen verdwenen zijn, doet hieraan geen afbreuk. Het gaat overigens over een periode van acht jaar en niet over tien jaar zoals verzoeker stelt, en ondanks deze periode kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij deze gebeurtenissen coherent kan beschrijven, vermits deze gebeurtenissen, ongeacht het tijdsverloop, in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben.

Het betoog dat de vaststelling dat zijn verklaringen niet overeenstemmen met de neergelegde FIR, ook te wijten is aan het tijdsverloop van zes à zeven jaar, kan evenmin overtuigen. Aangezien de FIR net wordt neergelegd ter staving van zijn verklaringen, kan worden verwacht dat verzoeker de inhoud ervan kent en aldus zeker geenszins verklaringen aflegt die niet met het door hem neergelegde document overeenstemmen. Het argument dat in Pakistan de kalender van veel minder groot belang is dan in het westen is opnieuw niet meer dan een bewering. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker middelbare studies heeft afgerond en geen enkel concreet element bijbrengt waarom hij niet in staat zou zijn concrete tijdsaanduidingen te geven over elementaire zaken in zijn leven, zoals bijvoorbeeld de concrete maand van vertrek uit Pakistan en de maand waarin hij in elkaar was geslagen door de familie van K. en waarvoor hij klacht neerlegde. De vastgestelde tegenstrijdigheden en ongeloofwaardige verklaringen vinden hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die volgens verzoeker rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst.

Verzoeker licht verder toe dat hij wel spreekt over een relatie, maar benadrukt dat hij K. amper zag en hun relatie vooral telefonisch was waarbij zij amper woorden wisselden met elkaar. Verzoeker overtuigt hiermee niet en gaat zelf lijnrecht in tegen de verklaringen die hij nog tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde. Daar heeft verzoeker immers aangegeven dat zij gesprekken voerden zoals koppels dat doen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) en bevestigde hij dat hij met haar uren aan de telefoon hing, dat de gesprekken over het alledaagse leven gingen, wat ze at, wat voor kleren ze droeg en waar ze geweest was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Ook stelde hij dat hij haar twee of drie keer heeft ontmoet en hij haar iedere keer cadeaus gaf (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Ook stelt verzoeker dat zijn relatie met dit meisje ongeveer anderhalf jaar duurde en dat zij trouwplannen hadden en hierover met elkaar ook al hadden gesproken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Gelet op deze verklaringen van verzoeker kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker op een doorleefde manier weet te vertellen over K. en de relatie die hij beweerde met haar te hebben gehad. Het thans gevoerde betoog dat hij K. amper zag en hun relatie vooral telefonisch was waarbij zij amper woorden wisselden met elkaar, is aldus slechts een *post factum* bewering teneinde zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te doen uitschijnen, *quod non*. Verzoeker kan gelet op de eigen verklaringen die hij aflegde dan ook niet overtuigen met zijn betoog in het verzoekschrift dat verwerende partij antwoorden verwachtte die logisch zijn wanneer men in het westen een

relatie heeft, maar dat dit geenszins het geval is voor de zogenaamde relatie die verzoeker had met K.. Ook het algemene betoog dat in Pakistan zelf jonggehuwden elkaar niet of nauwelijks kennen en zij slechts na jaren huwelijk zaken van elkaar weten, die koppels in het westen al snel met elkaar delen is niet gestaafd en plaatst verzoekers eigen verklaringen over de telefoongesprekken die hij met K. voerde en waarover er gesproken werd en verzoekers persoonlijke situatie niet in een ander licht. Aangezien verzoeker steeds vage en oppervlakkige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn contact met K., en aldus in gebreke bleef een duidelijk zicht te geven op de beweerdde relatie, kan aan de relatie ook door de Raad geen geloof worden gehecht. Verzoeker beweert verder wel dat verwerende partij vanuit een westers standpunt vragen heeft gesteld en vanuit een westers standpunt een oordeel heeft geveld, maar dit beperkt zich tot een algemene bewering en wordt nergens concreet toegelicht. Overigens dient hierbij te worden opgemerkt dat verwerende partij zich in haar oordeel heeft gesteund op verzoekers eigen verklaringen.

Verzoeker bevestigt verder slechts dat hij niet werd vermoord en niet kan weten waarom de familie van K. hem uiteindelijk niet doodde, doch werpt geen ander licht op de vaststelling dat hij nog verschillende jaren in zijn dorp verbleef en pas in oktober, november of december 2019 Pakistan zou verlaten hebben. Aangezien verzoeker gedurende minstens twee jaar al die tijd zonder noemenswaardige problemen in zijn dorp kon wonen, wijst er eens te meer op dat zijn relaas niet geloofwaardig is en hij nood zou hebben aan internationale bescherming.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan vooreerst dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat aan de door haar voorgehouden persoonlijke problemen en vrees geen geloof kan worden gehecht.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonst waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

In de bestreden beslissing wordt op dit punt op goede gronden geoordeeld dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van “open combat” of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verzoeker brengt geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de in de bestreden beslissing opgenomen omstandige analyse te meer verwerende partij voormelde informatie actualiseerde met haar aanvullende nota van 14 augustus 2024 waarin de *COI Focus Pakistan: Security situation* van 25 juni 2024 is vervat. Deze informatie ligt in dezelfde lijn als de vorige.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aantoonst die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verhogen.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

### 3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 3**

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien oktober tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF